

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Luxemburg/Comisia**(Cauza T-258/14)**

(2014/C 223/24)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: L. Delvaux, agent, asistat de P.-E. Partsch, A. Steichen, D. Waelbroeck, avocați și de D. Slater, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei prezentei acțiuni;
- anularea deciziei Comisiei din 24 martie 2014 de obligare a Luxemburgului de a furniza anumite informații referitoare la practica deciziilor anticipative în materie fiscală;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea deciziei C (2014) 1986 final a Comisiei prin care aceasta a obligat reclamantul, în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾, să furnizeze lista completă a deciziilor anticipative acordate în 2010, 2011 și 2012 întreprinderilor luxemburghize care fac parte dintr-un grup sau dintr-o structură legală ce implică una sau mai multe întreprinderi situate în afara Marelui Ducat al Luxemburgului.

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 10 din Regulamentul nr. 659/1999 și a dreptului la apărare, întrucât Comisia nu ar dispune de minimul de informații cerute pentru a justifica cererile de informații conținute în somație, deși puterile sale de investigare ar fi condiționate de deținerea prealabilă a unor informații factuale și obiective suficiente, de natură să dea naștere unei suspiciuni rezonabile cu privire la existența unei încălcări. Reclamanta susține că Comisa procedează astfel la o veritabilă „cerere de informații exploratorie” incompatibilă cu dreptul la apărare.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât i) nu ar exista legătură între informațiile aflate deja în posesia Comisiei și natura și conținutul informațiilor solicitate reclamantei și ii) somația de furnizare de informații ar depăși limitele a ceea ce ar fi adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor urmărite de Comisie.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare suficientă, întrucât Comisia nici nu a expus motivele care justifică somația atacată, nici nu a indicat cu claritate prezumțiile pe care înțelege să le verifice.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 4 și 5 TUE și pe nerespectarea competenței statelor membre în materie de fiscalitate directă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2014 – Luxemburg/Comisia**(Cauza T-259/14)**

(2014/C 223/25)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentanți: L. Delvaux, agent, asistat de P.-E. Partsch, A. Steichen și D. Waelbroeck, avocați, și D. Slater, solicitor)